

Miroslav Ondra
Jiří Hájek

Marlow

volně inspirováno postavami z knížek Raymonda Chandlera

Psáno pro Studio Marta Brno

2010

Postavy:

P	starý Marlow – pianista – vystupuje pod pseudonymem Larry Peters
M	nový Phil Marlow
K	Katty Kingsleyová , novinářka
Š	Lindsey Marriot řečený Šéf
G1	Šéfova pravá ruka (žena)
G2	Tobby tupí řadoví gangsteři
G3	Bobby
Ž	Velma Marriotová , šéfova excentrická manželka, zpěvačka
S	Gladis , Služka šéfovy manželky
F	Fakír, astrolog a duchovní Hanuta Ghama
A	Fakírova asistentka Nancy Li
D	Policejní detektiv Brian De Soto
B	Barmanka Janny
C	Řadový poliCajt
N	Nejnovější a poslední Marlow

Neznámý člověk v prvním obraze

Vedlejší postavy: (lze se bez nich obejít)

Lidé na ulici
Policisté
Námořníci
Návštěvníci šéfova baru
Děvky, tanečnice...

Prostředí

1. Ulice
2. Šéfova kancelář
3. Bar
4. Marlowův kancl
5. U Fakíra
6. Přístavní doky
7. Luxusní byt na Beverly Hilus
8. Podzemní garáže hotelu Welshire Grand
9. Bar někde v LA
10. Zapadlé bistro

0. SEN

Bláznivý, nespoutaný sen na začátek.

Strangers in the night / Blouhá bílá noc

I. ZROZENÍ MARLOWA

ulice

P: Pane, haló pane, je Vám něco (*střížhem se dostáváme doprostřed prázdné noční ulice*)

(prázdná noční ulice, bezvládné tělo M leží na ulici, nad ním se sklání M)

P: Haló! Je vám něco? Vstávejte!

(M vstává, je celý zbitý, neví kde je, kdo je, jak se jmenuje...)

M: Co tady dělám?

P: No zaplat' pánbů. Jste v pořádku?

M: Já, já, já nevím. Kde jsem se tady vzal?

P: Proboha, musel jste se pořádně uhodit! Vrhla se na vás banda hromotluků, dali vám pěkně do těla. Sesul jste se na zem, málem to vypadalo, že je po vás! To bude fajn boule.

(M se probírá, vytahuje z kapsy láhev whisky)

P: Kam vás mám odvézt? Můj vůz stojí o ulici vedle.

M: Já nevím (*usilovně se snaží vzpomenout si*) Bolí to...

P: Musel jste tou ranou ztratit paměť! Zkuste si vzpomenout!

K: (*přibíhá*) Phile! Co se ti stalo? Hledám tě od včerejšího večera! Co to máš tady na hlavě?
(vidí krev na jeho obličejí)

M: Malinovka to asi nebude!

P: Tak se mi zdá, že je o Vás postaráno. Není nad ruce schopné ženy. Sbohem. Nevěřil bych, že to někdy řeknu, ale život není zase tak tvrdý a černej jako mý játra.

K: Děkuji vám, já už panu Marlowovi poskytnu takovou první pomoc, jakou bude potřebovat, a bude mu zase tak mizerně jako běžně.

P: Každý má to svý... Tak naschle, pane Marlowe! A ten alkohol trošku omezte! Příště už nemusíte mít takové štěstí.

M: Děkuju za radu. Pokusím se ... na ni rychle zapomenout.

(M se směje a odchází)

K: Phile, je všechno v pořádku? Tváříš se jako čerstvě vymačkanej citrón...

- M: *(není schopen slova)* ... Kdo jste?
- K: Přece Katty. Katty Kingsleyová.
- M: Katty. A já jsem...
- K: Marlow. Phil Marlow. Co se stalo?
- M: Já nevím. Mám úplně vymazáno. Jako by mi vyprali mozek v kyselině sírové. Nevím, kde jsem se tady vzal, co tady dělám... a ... kdo vlastně jsem.
- K: Hodím tě do nemocnice!
- M: Ne, do špitálu ne. To nebude potřeba. Zavez mě domů. *(najde v kapse pistoli)*
Já mám bouchačku. Proboha.
- K: Tak to je horší, než jsem si myslela.
- M: *(najde svoji vizitku, čte:)* Philip Marlow, Cahuenga Building, Hollywood Boulevard 615 *(pak najde ještě jinou svoji vizitku, tu s pistolí v rohu)* Philip Marlow Cahuenga... soukromý detektiv. Tak já jsem navíc soukromej čmurchal. To teda dobrej den! *(kolem projde neznámý člověk, pozdraví: „Dobrý den“.)*
- M: To sotva. Pojďme domů, třeba si konečně vzpomenu. I když nevím, jestli chci. *(vytáhne z kapsy klíče)*
- K: Pojď, všechno bude OK. Ostatně máme ještě nějakou prácičku!

(odcházejí)

Sečteno a podtrženo, divák by neměl tušit, že K i Ch vědí víc než říkají, a měl by nabít přesvědčení, že se jedná o skutečného Marlowa, který trpí amnesií. Na konec by se hodila píseň...

„Jen já vím“ (Percy Sledge / Pavel Novák) zpívá Katty o Marlowovi

II. U ŠÉFA

Myslím, že se můžeme prostříhem podívat do nepřátelského stanu.

Šéf gangsterů nadává svým nobsledům...

- Š: Hovada! Tupí vykastrovaný kriplové s banánama místo mozků. Jak si ho můžete nechat utéct?
- G2 Říkali jsme si, že když jsme dva, tak jeden běží a druhý odpočívá, ale nějak to nevycházelo.
- G1 Promiňte šéfe, neměla jsem jim to svěřit, jsou pomalejší než stará Fordka.

- Š Měli jste jenom jeden jedinej úkol. Nespustit toho hajzla z očí. A co jste udělali...
- G3 Spustili ho z očí...
- Š Drž hubu. To byla (konverzační) řečnická otázka.
- G2 Co to zna...
- G1 Sklapni!
- Š Takhle přivázat někoho na židli nebo za nohy ke stropu a pak do něj bušit pětiku železem, to by nám šlo, ale sundat si brejle v temný uličce, aby se vám v ní neztratil člověk... To už bys nebyl tak drsnej, co?
- G2 Šéfe, a je to vůbec potvrzený, že vám leze za ženou?
- G3 Nikdy jsme si ničeho nevšimli.
- G1 Chcete zpochybnit šéfův úsudek? Ještě slovo a nechám vás sežrat prasatama.
- Š Ten hajzl mi jí brousil a o tom nepochybuje nebo...
- G1 ...vás šéf nechá sežrat...
- Š To stačí. Oni už to chápou.
- G1 Chápeš to?
- G2 Chápu to! Mlčím.
- G1 Chápe to!
- G3 Já to taky chápu.
- G1 On taky!
- Š Já slyším!
- G2: A co kdyby... Jestli teda můžu...
- Š No!
- G2 Ne, to je blbý.
- G3 Tak ho udáme policajtům!
- G2 To jsem chtěl říct. Ty mi snad čteš myšlenky.
- Š: Idioti! Ještě se budeme bratříčkovat s chlupatejma. Ty nemáš v palici banány, ale dutej kokos. Co bys jim tak řekl?

- G3: Že vám dolejší za starou... éé.. ženou...
- G2: ... a krade přitom váš vzácný porcelán.
- Š: Zmlkněte, hovada!
- G1: Zmlkněte, hovada.
- Š: *(rudý vztekem)* Co jsem komu udělal. Tupí, tupí, dementní vopičáci!
- G3: Já přece vím, že to není pravda, ale ty vázičky někam schováme. To není problém. Tomu se lehce uvěří.
- G1: Ticho!
- Š: Narvat vás jeden do druhýho, tak vznikne superdebil.
- G1: Vypadněte!
- G2: Promiňte, šéfe.
- G3: Promiňte, šéfe.
- G2: Bobby to myslel dobře, šéfe.
- G3: Dík, Tobby. Chtěl jsem jenom pomoct.
- G2: Dost ti to pálí.
- Š: VEN!
- G1: Klid šéfe. *(G2 a G3 odejdou)* Těmhle hlavám svěřit něco u čeho se musí myslet, to jako byste nutil novorozeně čtvrtit krávu... Zařídím to sama. Nejlepší bude, když najmeme diskrétního chlápka, on ho vyčmuchá a ti dva inteligenti mu pak ukážou, zač je v Los Angeles perník.
- Š: Proč perník?
- G1: To se tak říká.
- Š: Aha. OK. Zařid' to. A rád bych si s tím parchantem napřed popovídal, než na něj pustíme naše kosmetičky... A s tím čmuchalem chci taky mluvit osobně. Musí šlapat, jak já pískám. Ať je dobrej. Jako fakt dobrej!
- G1: Spolehněte se, šéfe! Mám fajn tip!

Otloukej se písť'aličko (K. Běhounek/J. Moravec) zpívají G2 a G3 když si připravují pistole

III. VZPOMÍNÁNÍ

Marlowův kancl

Náš nový Marlow je ve „své“ kanceláři. Katty jej provází, ukazuje mu kancl. M vytahuje klíče z kapsy, pasují do zámků zásuvky u stolu, je z toho překvapený.

- M: Všechno sedí. Dokonce i ten nedojedený sendvič vypadá jako můj nedojedený sendvič. V hlavě mi dupe celá kanadská jízdni.
- K: Pamatuješ si aspoň matně na mě? Děláme spolu, vzpomínáš. Já ti dávám informace z drbů a ty mi přednostně pro mé články pouštíš zajímavý materiál do Pasadenského kurýra.
- M: Detektiv a novinářka. Takový klíš se dá víc než přijmout, fajn. Dělali jsme na něčem zásadním? Proč mě ty magoři chtěli dostat?
- K: Nemáš zrovna moc přátel. Jsi protivnej, věčně nalitej a s hubou plnou špinavý pravdy. Což zrovna mně vyhovuje, ale spouště hajzlům to nabíjí bouchačky. Phile, potřebuju tě zase v plný síle, na zejtra mám akorát článek o uprchlým makakovi z místní zoo a tím nemůžu živit šéfredaktora moc dlouho.
- M: Potřebuju cigáro. A spát.
- K: Sakra, prober se chlape! Tohle je tvůj život.
- M: No to teda potěš koště. To jsem asi musel bejt slušný prase.
- K: Nech toho! Už mi věříš? Vzpomínáš si?
- M: Po pravdě? Se vzpomínkama to není o nic lepší než u mě doma, než v bijáku na patnáctý ulici, než u Billyho v baru, a dokonce městský knihovně, kam prej chodím každej tejdenn... Nic se mi nevybavilo.
Možná mi dokonce bylo líp, když jsem ležel na chodníku a pod hlavou jsem si načechl kousek obrubníku. Tam jsem nemusel každému vysvětlovat, že se mi stala ... nehoda a tvářit se jako blbec, že už si vzpomínám. A tisíckrát slyšet: Phil Marlow. Všichni na světě vidí, že jsem Phil Marlow, jenom já ne. Začínám ty dvě slova dost nenávidět.

Klepání

Je otevřeno. Phil Marlow.

IV. ZADÁNÍ PŘÍPADU

Marlowův kancl

(vstupuje G1, G2 a G3)

G1: Phil Marlow?

M: To kdybych věděl.

G1: Prosím?

M: To je jedno.

G1: Phil Marlow?

- M: Záleží na tom, kdo se ptá.
- G2: Já mu ji rovnou vrazím.
- G1: (*zastaví ho*) Máme pro vás job.
- M: Pro koho?
- G1: Pro vás?
- M: To je od vás hezký, ale záleží jestli mě zaplatíte?
- K: Vypadá to, že se dostáváš do formy.
- G1: A vy jste kdo?
- K: Po tom je vám asi stejně jako po tom, kdo vyhrál včera psí závody v Melbourne a komu ten pes patřil.
- G1: Vyhrál pes jménem Spasitel majitele Petera Pottse. A kdo jste vy?
- M: To je moje pravá ruka, levačku jsem někam schoval a v tom bordelu ji nemůžu najít. Jsem rád, děvčata, že máte společný koníčky, ale přejděme k věci.
- G3: Já ho křísnu!
- G1: Budu mluvit jenom s vámi. Svoji ruku pošlete na panáka.
- M: Ruku posílám na panáka zásadně společně s pusou, to za první, a za druhý: ti vaši hoši, ti nám překážet nebudou?
- G2: Ještě slovo a máš ciferník naruby.
- M: Pozor, chlapče, stojíš na cizí půdě. Dej si bacha na jazyk.
- G2: Asi ti přepudruju frňák
- G1: Na místo. (*Ke G3*) Hlídej si ho.
- K: Máte kluky dobře vychovaný. Ale neuměj zdravít.
- M: Zůstanou tu, zůstane i ona.
- G1 OK. Máme pro vás job.
- M: Pořád se motáme v kruhu. Začíná se mi motat hlava, pojďme k věci, nemám na vás celý Vánoce.
- G1: Hledáme pianistu.

- M: Děkuji za nabídku, ale hraju výhradně na skleničky a příležitostně na takovou malou devítimilimetrovou píšťalku.
- G1: Ztratil se a vy nám ho najdete. Tady je moje vizitka. Jmenoval se Larry Peters a pracoval v Baru Titicaca na Beverly Drive. Bojíme se o něj, je to rodinný přítel našeho šéfa. Navíc tak dobře jako on nehraje nikdo v okolí. Šéf platí dobře. Na třech nulách za týden se můžeme na fleku domluvit.
- M: Hudbě moc nerozumím, ale detektiv jsem asi dobru, jenom záleží, kdo ty nuly potáhne.
- G1: 3000.
- M: Takže to... *(otočí se na Katty)* ...vezmu?
- G1: Naposledy byl spatřen na rohu Welshire Boulevard a Canon drive, když si kupoval pizzu. Zaplatil tři centy a zmizel. Pizzař říkal, že se vypařil jak Houdini. Nikdo ho neviděl, nikdo o něm neslyšel. Rodinu nemá. Je to samotář. Víc vám o něm nepovím. Snad jenom fotka. *(podá Marlowovi dost nečitelnou fotografii, takže muže na ní nikdo nepozná)* A byl docela na ženský...
- M: Jsem snad detektiv, ne? *(napál ke Katty)* Nebo mám i věštecký schopnosti? Z téhle fotky by ho nepoznala ani Sibyla
- G1 Sibyla taky nedostane takový honorář. *(k gorilám)* Jdeme!
- G1: *(Marlowovi)* Mimochodem, neviděli jsme se už někdy?
- M: Je to dost možný. Bohužel si to NEPAMATUJU.
- K: Určitě ne....
- G1: To je jedno. Asi si vás s někým pletu. Nashledanou.

G2-G3 *Při odchodu něco rozbijí*

- M: Nevěděl jsem nic. Ničemu jsem nerozuměl. Hlava bolela jako po celotejdním tahu po nonstopech a já měl jenom Katty a doklady. Musel jsem jí věřit. Ulice byla plná žlutejch taxíků a já tušil, že jsem tady někde doma. Ta ženská s gorilama za zády se mi nelíbila, svinstvo jí čouhalo z očí, ale potřeboval jsem makat a prachy to byly dobrý. Padl jsem do postele a přemejšlel jenom chvilku. Zejtra si na to posvítím.

Bouřlivé počasí - Stormy Weather (T. Koehler/H. Arlem) zpívá Ž

V. PRVNÍ VYŠETŘOVÁNÍ

v baru u Šéfa

Bar, tak jak ho známe z různých béčkových filmů. Za barem barmanka, kapela hraje, šéfová zpívá píseň. Jako zákazníkы baru vidíme všechny gangstery, možná někoho dalšího. V rohu sedí Detektiv De Soto, my jej ale ještě neznáme, proto jej máme za řadového zákazníka. Ž dozpívá a po potlesku začne zpívat další píseň)

- M: *(vchází, usedá k baru, do podkresu zní píseň, G2 a G3 na něj mrkají tak nenápadně, že to vidí celý svět. G1 je napomíná)*
- B: Co to bude, cukrouši?
- M: Pozor abys nedostala cukrovku. Jsem neobyčejně lepivá bytost..
- B: Přišel jste sem pít nebo rozdávat srandu?
- M: Nejsem Santa Claus, takže spíš nudu a absolutní marnost života.
- B: Toho mám až, až. Dík za zbytečnou snahu.
- M: Tak já bych si zatím dal ten drink, co říkáte?
- B: Dobřej nápad, komiku. Jen pro tvou informaci, když dostaneš pití, tak si ho budeš srkat a sklapneš. Co to bude?
- M: Jste ostrá, to se musí nechat.
- B: Tak co?
- M: Vodku s Martini!
- B: Protřepat, zamíchat?
- M: Co já vim, prostě mi to sem postavte, ať to do sebe můžu kopnout.
- B: *(jde s drsným gestem připravovat drink)*
- (mezitím přichází G1 a Š)*
- G1: Pan Marlow. Jak si stojíme s naším případem?
- M: Teprve se rozhlížím a rozehrívám, madam.
- G1: Hlavně nenápadně, detektive. Nepotřebujeme, aby o tom věděl každej vošoust v okolí..
- M: Nedělám to poprvý, paninko, ale někoho se voptat musím, jinak nebudu vědět nic a to by vám taky nepomohlo.
- G1: *(pošeptá něco Šéfovi do ucha)*
- Š: Nikam to nepiš, Jenny. Tenhle chlap pije na podnik. *(Š a G1 odcházejí)*
- B: Samozřejmě, pane, splním ráda všechny vaše rozkazy. A kdyby ne, můžete mě potrestat.
- Š: Někdy jindy, Jenny, a rákosku si přineseš sama!
- B: Jistě můj pane.

- G1 Pán čeká na drink. Věnuj se svý práci Jen. Nebo tě potrestám já. A rákosku potřebovat nebudeš....
- B *(postaví před M drink, ostrře)*
- M: Počítám, Jenny, že to byl samotnej pan velkej šéf.
- B: Dobrej postřeh, Einsteine.
- M: V tom případě si dám to samý ještě jednou a zkusme to teda protřepat, ale nemíchat, at' zjistím co na tom lidi maj. A ještě otázka. Pana šéfa muzika moc nebere, co?
- B Proč myslíte. Jeho žena je tady za zpěvačku.
- M A vy jste tady za barmanku?
- B A co?
- M Ale nic, jenom fór. Ten klavírista je prostě jenom nějakej divnej.
- B: At' si je divnej, jak chce. Hraje. To je důležitý.
- M: Ale mohl by hrát líp, ne? Nedalo by se v celým tomhle městě narazit na muzikanta, kterej umí pořadně prohrábnout černý a bílý?
- B: Co tím sleduješ, kámo?
- M: Netuším, jenom jestli tady byl odjakživa, tak to teda potěš koště!
- B: Hele já tady nejsem žádněj nablblej hudební kritik ani amatérskéj muzikant, kterej si rád zchladí žáhu na stejně neschnopným ubožákovi. Mě tyhle věci nezajímají. Ale když to chceš slyšet, ten minulej byl vážně trochu lepší.
- M: A jak je to dlouho, co se vypařil?
- B: Kámo, vypij si drink a vypadni. Seš snad polda, že se ptáš jak utrženej?
- M: Polda? Vypadám snad jako polda? Jen se zajímám o dobrou muziku, co dobře sype. To je všechno.
- B: Řikáš, že sype? Možná bych se měla naučit na housle.
- M: To bys pak dostala keš na čelíčko, fešný šmidlíkáči. *(vytahuje z kapsy bankovku)*
- B: K tomu mýmu vrzání mi správně neklapou klávesy už to tak tři dni, se mi zdá.
- M: Smyčec ti rejdí po strunách s kvalitou samotného Paganiniho. Pokračuj. Kam odešel, krotitel kláves??
- B: Jsem houslistka, ne cigánská věštkyně.

- M: *(vytahuje další dolary)*
- B: *(bere si, hraně si snaží vzpomenout)* Eeee. Děk za prachy. Fakt nevim. Dáš si ještě něco, cizince?
- M: Hmm. *(je mu líto vynaložené částky)*
(k baru vedla Marlowa přisedá Ž)
- Ž: Mrtvou holku v bazénu, Martho, rychle! Dobrý večer, mladý muži.
- M: Ruku líbám, madam. Dokázal bych vás poslouchat až do konce.
- Ž: *(afektovaně se směje)* Doufám, že do vašeho, já jsem ještě mladá na to, abych hnila pod liliema. Ten váš konec bych viděla ráda.
- B: Mrtvá holka v bazénu *(podává drink)*
- M: Co to pijete, slečno?
- Ž: Paní. Zelená v toniku se žlutkem. Výborné na hlasivky. Ochutnejte.
- M: Děkuji, s chutí si nedám. Promiňte, já jsem Marlow, Phil Marlow.
- Ž: Těší mě, pane Marlowe. Já jsem Velma Marriotová. Já jsem tady domácích. *(Směje se svému vtípu, který nepřijde vtípný nikomu na světě, ale my víme)*
- M: Šlape vám to skvěle, pokud jde o muziku, samozřejmě, jenom kulháte na levou nohu.
- B: Piano!
- Ž: *(hned se zarazí)* Jaké piano?
- B: Tady pánovi se nelíbí náš klavírista, Velmo.
- Ž: Co je mu do toho? Je snad arbitr dobrého vkusu nebo co??
- M: To nejsem, licenci mám na jiné hnus. Odpuštěte, ale slyšel jsem, že ten minulej byl o dost lepší. Vy taky nemáte tušení, kde je mu konec?
- Ž: *(snaží se zakrýt rozrušení)* Nejsem lovec talentů, abych se starala o každého blbého pianistu. A navíc mě váš hudební vkus vůbec nezajímá. *(rychle dopije a odchází)*
- M: Neškrťej jí ty šaty, že je tak podrážděná? Možná je jí zima?
- B: To je normálka. Madam si taky užije svý. Ale ona si zajde za tím svým fakírem s hubou plnou mouder, hodných tak akorát stoletýho sumce, a bude dobře.
- M: Fakír?
- B: Nějakaj Gama, Ghana nebo Hana. Prostě knírač éterickej.

M: Dík za informaci.

B: Ohledně pianisty se zkuste zeptat muzikantů, ti ho snad znali. Až tady dohrajou, tak mají kšeft v jedný putyce kousek od doků Marina Del Rey. Ale těžko říct, jestli vám pomůžou. Za prvý budou ožralí jak zákon káže a za druhý, on byl dost uzavřenej. To víte, krotitel kláves.

M: Tak vám pěkně děkuju. *(dopije, má se ke odchodu)* A že pozdravuju pana šéfa.

(M odchází z baru, Ž začíná zpívat další píseň, D se zvedá, na baru zaplatí a také odchází)

KONEC SCÉNY

VI. DALŠÍ PÁTRÁNÍ

doky Marina Del Rey

(v setmělých docích hledá M muzikanty, čeká na někoho, koho by se zeptal, vidí přicházet D)

M: Dobrej večír. Můžu se vás zeptat, kde je tady nějaká putyka s muzikou? Nechtělo se mi spát, tak jsem vyrazil poskočit na parket...

D: A v baru Titicaca ti to nestačilo? *(vrhne se na Marlowa, ten je překvapený, takže se ani nestačí bránit. Během chvilky je M odzbrojen a D jej má celou dobu na mušce)*

M: Co po mně chcete?

D: Abys zazpíval.

M: Je mi líto, nemám hlas.

D: Co tady chceš? Vezeš nějakej fet od Marriota? Dělej, ven s tím!

M: Jo tak, vy nechcete prachy. To jsem si oddechl. Říkal jsem si, že přepadení by asi vypadalo jinak.

D: Drž hubu, grázle. Seš spojka mezi Marriotem a někým z podsvětí, já už tě skřípnu, pro koho děláš kurýra...

M: No jasně, už začínám sčítat jedničku s dvojkou, vy budete zřejmě ruka zákona.

D: Poručík De Soto, oddělení boje s organizovaným zločinem, holenku.

M: Holenka to vážně moc mrzí, poručíku, ale nic neorganizuje. Kdybyste mi laskavě pustil tu ruku, dost to bolí.

D: A bude to bolet ještě víc. Co jsi zač?

M: Kdybyste laskavě šáhl do mé pravé kapsy, najdete tam moji vizitku.

D: *(zašmátrá do kapsy, vytáhne vizitku)* Phil Marlow, soukromý detektiv. Hele, pán je soukromej. Takový jako ty kurvěj práci takovej, jako jsem já. Cos čmucha u toho lotra Marriota? *(pustí Marlowa, ale pořád na něj míří)*

M: *(protahuje se po uvolnění z kleští)* Moc se s tím nepárete, detektive.

D: Cos tam hledal?

M: Šel jsem si poslechnout muziku a dát si drink, tot' vše.

D: Nelži, soukromej. Nikdy před tím jsi tam nebyl. Ptal jsem se barmanky.

M: Barmanka ví kulový, zkuste se jí jestli mám rád gumový medvídky.

D: Nech si ty srandičky. Radím ti, dej si na Marriota pozor. To není žádněj filantrop. Má prsty skoro ve všem, na co si dokážeš vzpomenout. Jestli pro něj něco děláš, tak mi to rychle řekni. Můžeš se dostat do pěknýho průseru. A jestli tě na něj poslal někdo z konkurence, tak nech všechno jak to leží a běží a kup si lodní lístek na Velikonoční ostrovy. Tam tě možná nenajde.

M: Asi jsem si vopotil podvlíkačky. Jsem z toho vyklepanej jako kobereček u policejního šéfa.

D: *(chytne ho pod krkem)* Neplet' se mi do vyšetřování!

M: Děkuju uctivě za radu. Budu si dávat pozor.

D: *(pustí Marlowa, ten přiškerený padá na zem)* Dám ti ještě jednu radu. Dávej si pozor i na mě. A tady vám přidám dáreček, abych utužil pamatováka, soukromej. *(několikrát do M kopne)*

(D hodí na zem Marlowovu bouchačku i vizitku, může tĺpnout cigáro, nebo tak něco a odchází, Marlow se pomalu zvedá ze země utírá si krev od úst)

M: Hrome, kapánek se nám to komplikuje. Ten náš Marriot asi nebude úplně čistej jako správně vychlazená vodka. Vypadá to na tajnou přísadu. A ten pianista taky madame žere víc než krysa rokfór. A hele ho, mi o vlku. Třeba mě dovede za Karkulkou.

Sledování Ž za zvuku písně... Já a půlměsíc

VII. PRVNÍ SETKÁNÍ S FAKÍREM

u fakíra

(Marlow čeká, až Ž odejde od F)

F: *(vyprovází Ž ze dveří své svatyně)* Důvěřujte mi, drahá! A následujte velkou Lakšmí ve svých myšlenkách! Pokoj. A nezapomeňte udělat, co jsem vám poradil.

Ž: Jistě, mistře, pošlu to po služce. Pokoj. *(odhází pryč)*

F: Slečno Liová, nepouštějte teď ke mně nikoho. Děkuji, Nancy.

A: Jistě, pane! *(F odejde do svého kutlochu)*

- M: *(vpadne)* Dobrej večír!
- A: Co si přejete?
- M: Ále, jen jdu takhle kolem a napadlo mě, že se voptám jaký čísla teďka hodně padaj. Víte, v kuličce. Jako ruleta. *(hrne se k fakírovi, A se jej snaží zastavit)* Kdybyste dovolila...
- A: Tam nesmíte! Mistr Ghama teď nepřijímá. A jste vůbec objednan? V naší poradně přijímáme klienty zásadně po telefonické objednávce.
- M: Jasně, že jsem, kotě. Musíte mě tam mít.
- A: *(stroze)* Jak se jmenujete?
- M: Už zase.
- A: Jak prosím?
- M: Ukažte, určitě tady jsem. *(dívá se jí do knihy, ona mu ji nechce ukázat)*
- A: *(ostrě)* Vaše jméno, pane!
- M: Marlow. Phil Marlow.
- A: Lituji, ale nikde vás tady nevidím, opusťte prosím naši kancelář.
- M: To je nesmysl, vždyť jsme spolu mluvili, slečno Liová...
- A: *(když uslyší svoje jméno, tak jí to zarazí)*. Počkejte, ještě se podívám.
- M: Děkuji, Nancy. *(to jí dorazí, stojí jako opářená)* Mluvili jsme spolu. Dnes půl čtvrté, máte to tam, já jdu, pusťte. *(hrne se do dveří)*
- A: *(vzpamatuje se, až když je Marlow skoro u dveří)* Stůjte! Tam nesmíte!
- F: *(podrážděně přichází ze svých dveří)* Co se tady děje? Přece jsem vám ukládal... *(srazí se Marlowem)*
- A: Nezlobte se, pane, ale nemohla jsem ho zastavit.
- F: Co si přejete?
- M: Přišel jsem se voptat na takovou maličkost...
- A: ... na kuličku...
- M: Potřebuji informaci o jedné dámě, tedy o jednom chlápku...
- F: To mě mrzí, že vás zklamu. Moje kancelář se zabývá duchovními věcmi. Nejsem šmucha. A taky nemám tušení, kdo jste vy!

- M: Hm *(ve smyslu „já taky moc ne“)* Jste přece věstec, tak byste to mohl vyčíst z koule, nebo z kávový sedliny, nebo s čím pracujete...
- A: To je pan Marlow.
- F: Marlow... to mi něco říká...nic...
- M: Chci se vás voptat na Velmu Marriotovou, teď tady byla.
- F: Vážený pane. Nevím proč se chcete tázat na Velmu Marriotovou. A kdybych to věděl tak vám samozřejmě zcela určitě... nic neřeknu! O svých ovečkách hovořím akorát s vyššími bytostmi, ale to vám, pane Marlowe, zřejmě nemá cenu vysvětlovat. Je mi líto, nashledanou.
- M: *(zastaví F)* Nesvětila se vám náhodou, že má obavy o nějakého muže, vyšší hubené postavy s prstama dlouhejma tak, že by mohl dělat buď viceprezidenta nebo klavíristu?
- F: Myslím, že jste u mě zcela mylně, pane. Já léčím duši, nikoli uši. Navštivte radši sluchového specialistu, když neslyšíte, co vám říkám. Pokoj, pane Marlowe!
- M: *(ironicky)* Pokoj... vám taky, pane Delta!
- A: Ghama!
- M: *(všimne si vázy nebo obrazu či podobného předmětu)* Moment, podobnou patlaninu jsem viděl u paní Marriotové. Máte zřejmě stejnej vkus. A tam ta čínská váza taky jako by z oka vypadla vázičce z Vilminy rezidence. Proč vám je sem vozí? Na správkou?
- F: Kdo v pravdě ví, kdo může na světě říci, odkud vše vzniklo, odkud se vše vytvářelo... Víte, nezakazuji svým ovečkám, aby zdobili svůj stánek předměty, které jsou jim libé. Mají se tu cítit jako doma.
- M: Jasně, a to jsme teprve v předsíni. Takže vy od svých „oveček“ berete prachy a ještě dárky. To musí solidně vynášet.
- F: Jestli jste sem přijel urážet, tak prosím zase rychle odejděte! Nancy, vyprovod'te pána. *(nakvašeně odejde k sobě)*
- A: *(vezme Marlowa zvláštním chvatem tak, že se nemůže hýbat a pokorně jde za A směrem ke dveřím)*
- M: Počkejte, Nancy, buďte rozumná, tady jde o život. Sáhněte mi do pravé kapsy, mám tam navštívenku. Kdybyste si to rozmyslela, zavolejte! Je to důležité!

KONEC SCÉNY

VIII. ZÁHADA ZAČÍNÁ

v Marlowově kanclu

M ve své kanceláři hledá v záznamech nějaké věci o Šéfovi. Najednou zaslechne rachocení klíčů v zámku, schová se, do místnosti přichází P taky cosi hledá v kartotéce, M na něj skočí, znehybní ho.

M: Můžu vám nějak pomoci? *(bitka mezi M a P, M má výhodu překvapení, proto nakonec P přemůže. Drží ho nehybně poloze, míří na něj pistolí)*

P: Pust' te mě, všechno vám vysvětlím.

M: To bys byl moc hodnej, milánku! Ale švihej, než mi dojde trpělivost a zmáčknu tady tu věčičku *(pochopitelně má ne myslí spoušt' svého revolveru)*.

P: Počkejte...

M: Co tady děláš? Kdes vzal ty klíče? A kdo sakra vůbec seš? *(zmáčkne ho)*

P: Bude to znít možná divně, ale já se jmenuji Marlow, Phil Marlow.

M: Dva chlapi stejného jména v jednom kanclu, kterej tak nějak náleží k jeho jménu... to už by jednomu utekla hlava do sklepa.

P: Přesně.

M: Takže jmenovec. Smůla, že tohle je můj kancl. Kdes vzal klíče?

P: To nemůžu říct... *(Marlow ho stiskne pevněji.)* Au... Znal jsem to tady dřív než ty!

M: Co se tady k čertu děje?

P: Kdo seš? Někdo ti namluvil, že Marlow, nemáš důvod mu nevěřit, máš v hlavě krásně uklizenej pokojíček, kde nemůžeš nic najít. Pár dní zpátky ti neznámý muž vytáhl ksicht z bahna a svěřil tě do péče mladé novinářky. Co víš víc?

M: Ráno budeš rád, že vůbec rozkoušeš rohlík máčenej v kakau.

P: Když mi nevěříš, zvedni sluchátko, zavolej Katty a ptej se!

(vchází Katty)

K: A do prdele!

M: Nazdar. Jenom vyprovodím pána a hned jsem u tebe. Mám pár otázek.

K: Pust' ho.

P: Ahoj Katty.

M: Trojúhelník je na světě!

K: Pust' ho, Phile. *(k pianistovi)* Co tady děláš? Sem jsi neměl vůbec chodit. Podmínky zněly jasně!

M: Do prdele! Přestaň mluvit v polotovarech a klop!

K: Phile, uklidni se. Prosím.

P: Já jsem klidnej.

M: Mluvila se mnou, Phile.

P To mi uniklo, Phile!

M Můžeš poprosit kamaráda Phila, aby mě okamžitě přestal srát a říkat si Phil Marlow!

K: On JE Marlow!

M. *(M nechápe, je zděšený, pustí P)*

P: Konečně. Děkuju Katty. Nové koště dobře mete. Je to třída. Skvělá volba. Jenom mi málem urval ruku!

K: Co tady děláš? Všechno jsi zkazil.

M: Jestli mi okamžitě neřeknete, co se děje, tak si dám cigáro, panáka a pak vytáhnu motorovku.

K: Vybrali jsme si tě.

M: K čemu?

P: Abys BYL MARLOW.

M: Co???

K: Z určitých důvodů bylo potřeba najít schopného člověka, který uvěří, že je Phil Marlow, soukromý detektiv. To znamenalo najít odpovídajícího chlápka, pokud možno z okraje společnosti, nadopovat ho takovou zvláštní látkou, která mu trošku vyčistí paměť, a pak ho přesvědčit, že je Marlow. A zatímco nový Marlow začne přijímat nové případy, ten starý může dál pokračovat ve vyšetřování, které vyžaduje zvláštní utajení. To je všechno.

M: Takhle jednoduchý.. A já čekal nějakou zapeklitou záhadu.

P: Jsem rád, že to bereš s klidem, chladný hlavy musíme...

M: Vy svině. Vy jste mi ukradli všechny vzpomínky, vy jste ze mě udělali nikoho!

P: Nikoliv Nikoho, ale Někoho. Marlow je totiž Někdo!

M: Ty podělanej narcistickej úchyle. *(řve na ně)*

K: Muselo to být.

M: Jak se jmenuju?

- K: Marlow!
- M: Jak se jmenuju!
- K: Já nevim hergot, nebylo ti rozumět.
- M: Bezva. A důvod?
- K: Už nějakou dobu jdeme po krku Lindseymu Marriotovi. Je to jeden z největších lumpů v LA. Takhle se mu můžeme dostat na kobytku.
- P: Potřebujeme pomoci!
- M: Nemám čas, musím se jít vožrat! *(bere flašku whiskey a odchází do vedlejší místnosti)*
- K: Phile! *(chce jít za ním, ale P ji zadržívá)*
- P: Nech ho. Není jednoduchý přijmout, že nejsi, cos myslela, že jsi, i když jsi nevěděla, co jsi. On se uklidní. Věř mi.
- K: Už to šlo tak dobře!
- P: Potřeboval jsme nějaký věci. Omlouvám se. Už se to nebude opakovat.
- K: Nemám mu říct všechno?
- P: Ne! Prosím.
- K: Není fér, využít ho a neříct mu celou pravdu.
- P: Katty, o tom už jsme mluvili stokrát! Dohodli jsme se, tak to teď dodržíme, ano? Slíbilas mi to. Až budeš někdy v takové situaci jako já, tak to pochopíš.
- M: *(přichází)* OK, poslouchejte mě, hrdličky! Ještě pár dní si budu hrát na Marlowa. Jakmile dostanete Marriota, a já svých 50 tisíc, už vás nikdy nechci vidět. Jestli prachy nebudou, budu mluvit. Detektiv De Soto si jistě rád poslechne něco o únosu, podávání zakázanejších látek a tak dále. Jasný?
- K: Ano, Phi.... *(M naznačí, at' mu tak neříká)* Jo.

Vzpomínky mi zůstanou (G. Gershwin / Vladimír Dvořák) zpívá M a Barmanka

IX. KONEČNĚ PROMLUVILA

kousek od fakiřovy kanceláře

Po dalším bezúspěšném pátrání jede Marlow rozlícený opět k Velmě Marriotové, co náhoda nechtěla, zastihne ji někde v LA, Ž je dost nezvozná

- M: To je mi ale náhoda, madam Marriotová!

- Ž Asi taková náhoda, jako že po jaru přijde léto.
- M Dneska je to spíš náhoda jako NÁHODA. Kupodivu jsem vás nesledoval.
- Ž: Co po mně ještě chcete? Všechno jsem vám řekla, dejte mi pokoj!
- M: Jak jsem řekl, jste mi teď a tady dost ukradená, ale když jinak nedáte, neřekla jste mi zdaleka vůbec nic. Co jste tak nakrklá?
- Ž Život a tak... A vy máte snad v gatích sklípkaná, že jste tak nakvašenej?
- M Tak nějak. Ale když už jsme se takhle našli... Tomu fousatýmu guruovi platíte asi dost ráda v porcelánu, což?
- Ž: Mistr Ghama je můj duchovní vůdce! Takže jste mě přece jenom sledoval.
- M: Občas si zasleduju. Proč kryjete pianistu, co s ním máte? Vašemu manželovi na něm záleží, tak mi sladce do ouška pošeptejte, kde je, a já se zdejchnu.
- Ž: Lidseymu, že na někom záleží... Když mu umírala babička, šel si vsadit na kohoutí zápasy a plakal jenom, když Jerry umřel!
- M Kdo je Jerry?
- Ž: Kohout, na kterýho vsadil.
- M: Má prý o něj strach.
- Ž: Je mrtvý.
- M: Kdo? Jak to víte?
- Ž Právě jsme se o tom bavili. Ten kohout umřel.
- M Jakej kohout, mluvíme tu o vašem pianistovi.
- Ž O něm mluvíte vy, já mluvím o jediném jeho emotivním zážitku.
- M Madam, buďto jsem úplně mimo, což nevyklučuju, mám k tomu svý důvody, nebo si se mnou hrajete, což taky není úplnej nezvyk. Ženský si se mnou rády hrajou. Proč ho chce váš manžel najít?
- Ž: Vy jste tak tupej od narození, nebo vás postihla v dětství nějaká nepříjemná choroba?
- M Mám prej abnormální změny na mozku, nikdy nevím, co udělám. Hergot, že na to nehodim deku.
- Ž Když můj muž někoho hledá, tak to není proto, aby mu před spaním přečetl pohádku o třech prasátkách. Důvod budete muset hledat jinde. Třeba mu dluží prachy, co já vím...

- M: Lžete! Mohlo by mi to bejt fuk. Ale dneska mi lže zbytečně moc lidí naráz. Kryjete ho. Proč? Co spolu máte za lubem?
- Ž: Jste čmuchal. Tak si to vyčmuchejte!
- M: Asi ještě chvílku čmuchat budu. Ale kde je už dávno vím, jenom jsem si to chtěl ověřit. Váš pan manžel už si ho vypere na šedesát. Uvidíme se...
- Ž: Počkejte! Vy opravdu víte, kde je?
- M: Jakože se -nevím kdo- jmenuju!
- Ž: Stůjte, nikam! Počkejte! Nechte ho na pokoji. Dám vám klidně víc, než vám slibuje manžel.
- M: A prej že si nebudeme rozumět.
- Ž: Vy vážně nevíte, proč máte Larryho najít?
- M: LARRY!? Pan Marriot o něj má strach - rodinej přítel, ztratil se. Takhle znělo zadání.
- Ž: Nechte si ten kolovrátek od cesty! Lindsey se mu chce pomstít!
- M: Prachy?
- Ž: Ne. Vzal mu něco mnohem cennějšího!
- M: Copak to asi mohlo bejt?
- Ž: Nechte toho. Larry Peters utekl, protože věděl, že manžel začíná tušit, že má v něčem prsty. Musel zmizet. Naštěstí se mu to podařilo dřív, než si Lidsey uvědomil, že už o TO přišel... Jestli víte, kde je, zkuste to zapomenout.
- M: Já už zapomněl věci, vo jednu víc nebo míň... Vašeho drahého klávesáka neprozradím. Nevím o něm vůbec nic.
- Ž: Najděte ho! A varujte. Dlouho se mi neozval. Platím dobře.
- M: Vaše cennost chce nechat své cennosti pro dlouhoprstáka, že?
- Ž: *facka* Dám vám kolik budete chtít, jen ho nepráskněte Lidseymu. NAJDĚTE HO!!!
- M: Vlastně ani nevím, jak vypadá. Nohsledi vašeho pana chotě mi dali jenom tohle. A chlapík spící na klavíru, přikrytej dekouaž po hlavu, to není úplně dobrý vodítko. (*ukazuje fotku*)
- Ž: (*váhá, pak se rozhodne*) Tady. To je jediný obrázek mého Larryho. Nosím ho u sebe a nikomu jsem jej nedala. Tady je.
- M: (*vezme fotku, zděsí se*) Jste si jistá?
- Ž: Ano, nebyl to flirt na jednu noc...

M: Sakra. Ten parchant! *(je naštvaný)*

Ž: Není čas na hrubosti, pane Marlowe. Je třeba jednat. Peníze dostanete.

M: Teď už nejde o peníze. Dám vám vědět, jak se něco domáknu.

Ž: Děkuju!

(M kvapně odchází pryč, Ž píše na papírek vzkaz a dává ho do mrtvé schránky, která je kousek od místa, kde hovořila s M, odchází)

KONEC SCÉNY

X. PROZŘENÍ

u Katty v redakci

M: *(zářve)* MARLOW!!!

R: Jistě, ano, pane Marlow. Hned pro Katty dojdu. *(Odběhne s pláčem)*

K: *(přichází, nese si nějaké materiály)* Ahoj, řekli mi, že tady na mě čekáš. Něco naléhavého?

M: Tys to celou dobu věděla. A nechalas mě pátrat jako idiota. Co je to za hry? Co to na mě zkoušíte?

K: Phile, klid, klid... co jsem věděla?

M: *(M jí ukazuje fotku)* Tohle!

K: *(uvědomí si to)* Kdes tu fotku vzal?

M: Proč jste mi to neřekli? Mohlo se stát, že bych ho práskl Marriotovi! Potřebovali jste najít nějakýho troubu, kterej ze sebe bude dělat detektiva, ale ne proto, že starej pán musí jednat v utajení, aby objasnil záhadnej a komplikovanej případ, ale proto, aby se mohl tahat s paničkou jednoho z bosů, kterej se neštítí z kohokoliv udělat krmení pro racky. Chci s ním mluvit. A možná mu zmaluju ten jeho líbeznej kukuč, že ho ani jeho kadeřník nepozná. Jak se s ním můžu spojit?

K: Dorozumíváme se přes mrtvou schránku, kterou si ovšem vybírá kdoví kdy.

M: Chci ho vidět! Klidně si ho najdu sám a píchnu ho Marriotovi, mně je to jedno.

K: Dobře. Napíšu mu vzkaz. Jakmile si ho přečte, zavolá na číslo do kanceláře. Stačí?

M: Doufám, že to bude dřív, než si stačím vyleštit boty. Naštěstí to dá dost práce! A teď si musím dát panáka, jinak to nepřežiju.

Smutná neděle

XI. SETKÁNÍ STARÝCH MILENCŮ

bar v Los Angeles

- Ž: Ano, máš pravdu, broučku. Naprosto s tebou souhlasím .
- P: S čím, beruško? Promiň, byl jsem teď na chvíli jinde. Nevnímal jsem.
- Ž: Jen potvrzují, co jsi říkal, pejsku. Byl jsi tak neskonale trefný...
- P: Aha. A co jsem říkal, srnečko? Jsem unavený, pořád se schovávat. Nemůžu být otevřeně s tebou, tak jak bych si přál, tak moc přál.
- Ž: Já vím. Jsi to nejlepší, co mě v životě potkalo, tygříku. To nejkrásnější neštěstí.
- P: Vážím si toho, sovičko. Sám jsem nevěřil, že o mě můžeš zakopnout, ale pořád nevím, o čem jsme se bavili.
- Ž: Kdy, kocourku?
- P: Teď, holoubku.
- Ž: Mluvili jsme přece o našem setkání, kapříku.
- P: Ano, jistě, kuřátko, ale před tím, než jsme se začali bavit o našem setkání, jsi říkala, že se mnou souhlasíš. A já nevím v čem, krokodýlku.
- Ž: Tak to už si nepamatuju, lvíčku.
A když už jsme u toho, nasadil na tebe soukromýho čmuchala.
- P: Když už jsme u čeho? Proč pořád skáčeš z tématu na téma jako kamzík po skalách, gazelko. Já pak do prdele nevím, o čem je řeč!
- Ž: Tak to se mě ale dotklo. Neumíš udržet blbý téma tak na mě nekříč.
- P: Odpuť. Jsem nervózní jak pes před kastrací.
- Ž: To ne!
- P: Tak před, před, před večerí...
- Ž: Třeba.
- P: Miluju tě!

Noc a den (C. Porter/M. Ducháč) zpívají všechny ženy

- P Krásný. Děkuju, ale není čas.
- Ž: Já tebe taky! Ale co s tím čmuchalem, hergot?

- P: Čmuchar? Áaaa Marlow, ano. Nedá se nic dělat, budu se teď muset na pár dní vypařit, ale pak spolu utečeme. Zařídím nějaký věci a pak, hned jak se to trošku uklidní, zmizíme daleko odtud.
- Ž: Mluvila jsem o našem plánu s Mistrem.
- P: Cos mu říkala?
- Ž: Že odjedeme do Brazílie, budeme se koupat každý den, spálíme mosty, uděláme si jiné doklady, ty si necháš narůst knír...
- P: Knír? O kníru jsme nemluvili.
- Ž: Knír! A že opustíme tohle město hříchu.
- P: Co ti na to řek?
- Ž: Že mám poslouchat svůj vnitřní hlas a jít tam, kam mě vedou moje cesty, a cítit božské vnuknutí velké bohyně Lakšmí.
- P: Říkal jsem ti, že ho nemáš poslouchat. Proč jsi o mně mluvila.
- Ž: Říkej svému mistrovi všechno. Praví se v Guru hítě.
- P: Dobře, ale už k němu prosím tě nejezdí. Možná bych si s ním měl taky promluvit.
- Ž: Jistě, žraločku, tady je jeho adresa. Ale nebuď neomalený, znáš svoji prchlivou náladu. Víš, že se dokážeš chovat jako kretén.
- P: Neboj, budu se ním zacházet jako trosečník na pustém ostrově zachází s poslední keksem v krabici.
- Ž: Já už musím, aby mě Lindsey nehledal. A dávej pozor. Ten čmuchar možná zjistil víc, než jsem mu chtěla říct.
- P: Jak moc víc?
- Ž: Ukázala jsem mu tvoji fotografii.
- P: Sakra.
- Ž: Nezlob se. Byl neoblomný. Jestli toho chlapa potkáš, tak se s ním moc nepárej. *(dá mu facku)* To máš za to, jak jsi mě náhle opustil. Měla jsem o tebe strach. Nepřišla o tobě jediná zpráva. A to se nedělá.
- P: Musel jsem se vypařit. Marriot začal větřit, že mu ten slepej pes brousí za fenou.
- Ž: *(další facka)*
- P: A za co byla tahle.

Ž: Abys na mě nezapomněl.

P: Pusa by stačila. *(políbek. Ž odchází)*

P: S tím novým Marlowem se mi to nelíbí, jako se mi nikdy nelíbila ta hnusná ženská od vedle. Ale nejdřív FAKÍR. *(pohrává si s Fakírovou navštívenkou).*

Duben, první duben - Cheek to Cheek (I. Berlin) zpěv P

XII. FAKÍR A PIANISTA

u fakíra

Pianista v družném rozhovoru s Fakírem

F: Pochopitelně. Paní Marriotová mě jako svého důvěrníka důvěrně obeznámila s vaším plánem. Křesťanská morálka by byla jistě nerada účastna takovýchto věcí, ale my se díváme na vaši záležitost poněkud jinak.

P: Myslел jsem, že mě vyhodíte.

F: Doklady na falešná jména pochopitelně mohu z nezištných důvodů zařídit, ale vyžaduje to čas.

P: Kolik?

F: Finanční podmínky jsou kvůli té rychlosti poněkud méně lidové.

P: Kolik času?

F: A... Dřív než dnes ve dvě v noci to nebude.

P: Prachy dodám na místě. Jen doufám, že ta částka taky zalepí vaše mluvidla.

F: Je to něco jako zpovědní nebo lékařské tajemství. Já léčím duši. Nashledanou, pane... Pokoj!

P: Děkuji vám, nashledanou, pokoj! *(odchází)*

F: Slečno Liová!

A: *(přichází)*

F: Dejte se do práce. Nějaké otázky?

A: Ne, pane.

F: Vždycky za vámi byly výsledky, tak ať je to i nyní čistá práce...

KONEC SCÉNY

XIII. MRTVÝ PIANISTA. A CO DÁL?

podzemní garáže

M a K čekají na P v podzemních garážích hotelu Wilshire Grand.

M: Tomu teda říkám hodina!

K: Asi k tomu má důvod.

M: Já mám taky důvod! Důvod ho zabít.

K: Nech toho. Ticho, někdo tady je.

(A prochází v lehkém maskování, M a K se diví, co tady kdokoli dělá tak pozdě v noci, zvuk odjíždějícího auta)

M: Zřejmě noční pták.

K: Něco tam zůstalo. *(odbíhá za věcí, kterou tam zanechal noční chodec)*

(Slyšíme tlumený výkřik, M sebou trhne a rozběhne se k paralyzované K)

K: Ti zmetci! Hajzlové posraní! *(Ukáže Pianistův klobouk)*

M: Ten grázl Marriot ho vyčmuchal dřív, než jsem si myslel.

K: Nééé!

M: *(drží ji, křičí na ni)* Uklidni se! Klid!

M: Kdybyste mi všechno řekli už na začátku, tak se to nemuselo stát!

K: *(hysterčí)* Vyser si oko, ty šašku, on je mrtvej, mrtvej.

M: Uklidni se! Je to jasný. Teď pojeděš se mnou, dám ti něco na uklidnění, odpočineš si a já si to půjdu vyřídit s Marriotem.

XIII. ZATČENÍ

podzemní garáže

D: *(znenadání se objeví)* To asi nebude tak horký! Ruce vzhůru a fofrem, mládeži! Teď se určitě dost dlouho nikam nepodíváte, panstvo! Ledaže by cela, kde budete čekat na křeslo, byla s výhledem do dvora. Jste zatčení.

M: To je úplnej nesmysl, detektive. Asi tady po vraždě budem ještě celej den tancovat nad mrtvolou. Mějte rozum, De Soto. Mám lepší věci na práci než šťouchat klackem do hadráka.

D: Vidím, co vidím, a co nevidím, nevidím. Ty své logiky si vysvětluj soudci. Mě to teda dost nebere.

K: Detektive, my jsme ho přece nazabíli.

D: *(moc ji neposlouchá)* Vaši zbraň...

(do zatýkáání a nasazování pont přicházejí G2 a G3)

G2: Pracujeme v noci, Bobby, tak ty sirky potřebujeme.

G3: No jo, ale já jsem myslel, že si cestou vezmeme v trafice, Tobby.

G2: V trafice? Ve dvě v noci? V tuhle dobu už mají v trafikách sirky vyprodané, Bobby.

G3: *(uvidí M, K a D)* Dobřej večír, nemáte voheň?

K: *(pozná Šéfovy kumpány)* Vy hajzlové! To jsou oni, detektive! Vrahové!

G2: Slyšels to, Bobby?

G3: Slyšel, Tobby! *(tasí a chystají se ke střelbě)*

(Přestřelka. Přibíhají posily, střílí se, hluk...)

K: Běž Phile, uteč! Pomsti ho! *(Marlow se vyprostí a uteče, zatímco K je zatčená, spolu s ní i G2 a G3)*

C: *(přichází policajt – zkráceno Cajt)* Ten chlap nám utekl, pane poručíku.

D: Aspoň tihle ptáčci nám neulítli. Už se těším, jak budou zpívat. Hned potom, co jim přistříhneme křídýlka. Naložte je.

C: Už letím, pane. Tak jdeme.

(K nadává, útočí na G2 a G3, policajti je odvádějí)

KONEC SCÉNY

XIV. ZLIKVIDOVAT VRAHY

u šéfa v kancu

(Š a G1 probírají v kanceláři něco důležitého. Po chvíli vletí Marlow, taktak udrží svůj vztek.)

G: Navrhuji se obrátit na senátora Curtise. Ten si tu věc rád vezme pod patronát. V opačném případě vytáhneme ty materiály s jeho koněm...

Š: Fuj, je to hnus, ale... mohlo by to zabrat.

M: Dobřej večír, vespolek!

Š: Co tady chcete?

- B *(doběhne)* Nedal se udržet, pane. Je to kus chlapa.
- G: To je Phil Marlow, šéfe. Ten čmuchal, kterýho jsme nasadili na pianistu.
- Š: Moc mě těší, pane Marlow, ale teď nemám čas. Musíme probrat jisté obchodní a politické záležitosti. Takže následujte barmanku.
- M: Rád bych vás informoval o stavu vyšetřování. Musím přiznat, že jsem učinil určité pokroky.
- Š: Seberte si své pokroky a hodte je na papír, rád si to přečtu. Teď se vypoklonkujte z mého kanclu. Nevím jestli mluvím dostatečně jasně. Nemám na vás čas. Chlapci tu nejsou, tak si zadek nakopejte sám.
- G: Já to zařídím, šéfe.
- M: Pianista je tuhej! Natáh bačkory, voblík si dřevěný sako, čichá ke kytkám, povídá si s červama.

(Š i G strnou)

- Š: Já vám rozumím. A jsem jako vopařenej.
- M: Horká novinka. Teda spíš studená, má voči v sloup.
- G: To ale ve smlouvě nebylo! Chtěli jsme po vás, abyste ho našel, a ne zabil.
- Š: Netřeba brečet nad rozlitym mlíkem! Ale nepočítejte, že vám něco připlatím. Nedám vám navíc ani floka.
- G: Prachy dostanete, až vyjde nekrolog.
- M: *(náhle vytáhne pistoli a namíří jí rovnou na Šéfa. G ztuhne, neschopná slova.)* Vy svině! Vy gangsterský zabijácký svině!
- Š: Co si to...
- M: Měl jsem vám ho najít, abyste ho oddělali. Ten váš strach o přítele mi hned od začátku voněl jak připálená pizza se zkaženejma ančovičkama. Vy jste si ho vydloubli z díry a rovnou mu vykopalí novou. *(přiblíží se – stále s pistolí v ruce - víc k Š a stojí teď těsně u něj)*
- Š: Víš, jaký já mám kontakty, ty nulo?
- M: Já tě zapojím tak, ty kontakte, že už se nikdy neodpojíš! *(vrhá se na Š)*
- Š: Pomoc! Dělej něco!
- G: Hned to bude, šéfe. *(udělá nacvičený chvat, nebo prostě vezme Marlowa klackem přes hlavu – zkrátka Marlowa zneškodní, ten se bezvládně sesuje na zem)*

- Š: No konečně.
- G: Prosím, šéfe. *(ve smyslu není zač)*
- Š: Kde jsou ty dvě vytuněný hovada? Už tady dávno měli být! A já bych na krku neměl čmuchalovu parafu, vlastní rukou.
- G: *(potlačuje naštvaní, že ji šéf nepoděkoval za záchranu života).*
Poslal jste je přece na tu noční akci. Třeba se ztratili v parku, když se vzájemně prohledávali..
- Š: Až přijedou, at' jsou do dvou vteřin u mě. Zatím se zbav toho...
- G: Marlow.
- Š: ...toho šmejda. *(zvedá telefon)* Broučku, přijď za mnou, ano? *(zavěsí)* No tak prosím. *(ve smyslu: Odneste ho.)*
- B: *(spěšně přichází)* Co se děje, Lindsey? *(uvidí G1)* Tedy - pane Marriote? Mám tam plnej lokál lidí. Co ten člověk tady?
- Š: Udělalo se mu mdlo, slečno. Do baru za vás pošlu Elizabeth. Pro vás mám teď něco důležitějšího.
- B: Ano, šéfe. *(odchází se Š pryč)*
- G: Budeš mít těžký probuzení, mladej! *(chce do něj kopat)*. Proč musím krucinál všechnu špinavou práci dělat sama. *(začne mlátit omráčeného Marlowa)*

Slunce já tě mám rád- On the Sunny Side of the Street (J. McHugh/ D. Fields) zpěv G

XV. DALŠÍ BOLESTIVÉ PROBUZENÍ u Marlowa v kanclu

Marlow se probouzí u sebe v kanceláři. Je zmlácený, bolí ho celý Marlow. Ohmatává si rány, Vždycky sykne, když se dotkne nějakého bolavého místa. Pak si nalije skleničku whisky a na jeden doušek ji vyprázdní. Potom si nalije ještě druhou. Chodí po kanceláři, přemýšlí)

- M: Tělo mě bolí, jako kdybych spadl z letadla na střechu zánovní Fordky. Bestie, nemaj špetku slušnýho vychování. Chlapa v bezvědomí není radno kopat do žeber, poněvadž by se mohl naštvat a rozkopat účastníkům ciferníky.
(najde cigaretu). Sláva. Jsou to vrazi a podvodníci, ale bohu díky nekradou. *(zapálí si)* Jen počkej, kočička, až se mi dostaneš do drápků.. A ty taky, ty paznehte...
- K: *(vběhne)* Phile! *(vrhne se k němu, jak ho obejmě, on jekne bolestí)*. Co je?
- M: Ále, přeležel jsem si bok... Už tě pustili, nebo jsi přepilovala mřížě?
- D: Nebylo třeba.

- M: Co tady chcete?
- K: Phile, detektiv De Soto by si s tebou chtěl popovídat.
- M: Výborně. Neexistuje nic, na co bych teď měl větší chuť než si pořádně poklábosit tady s detektivem. Je tam moc krásně venku, co? Škoda, že je taková tma...
- D: Vejšplechty si nechte od cesty, Marlowe!
- M: Chtěl jste si povídat. Ale jestli vám nesedí konverzace o počasí, sáhnu hloubš do kapsy a vytáhnu těžší kalibr.
- K: Phile.
- M: Tak co, Sherlocku, už máte vrahy? Už jste na ty dvě gorily pustil slepou a neuvadající sílu spravedlnosti? *(Detektivovi to není příjemné, ale neříká nic)* Nebo ten váš mozek plodí jenom proudy kravin a přišel jste si pro mě...
- D: Jak vidíte, slečna Kingsleyovou jsme pustil. Stejně jako ty dva hromotluky. Možná vás zklamou, ale ani ona, ani vy, dokonce ani ti dva s největší pravděpodobností toho chlápka nezabili.
- M: To si ze mě děláte srandu.
- D: Nedělám, Marlowe! Ti dva nejsou tak chytrí, aby dokázali zapírat. Trošku jsme je zmáčkli. Nic. A slečna Kingsleyová...
- M: ... tu jste taky zmáčkli? *(Katty se vyhýbá pohledem)*
- D: Účel světlí prostředky. Slečna Kingsleyová a vy jste mimo podezření, protože vražda byla spáchána jinde a ve vašem voze jsme nenašli ani kousek stopy po převozu těla. Ledaže byste ho tam donesli v podpaždí.
- M: Je mi to líto poručíku, ale měl jsem dost těžkej den. Potřebuju se vychrápat.
- D: *(všimne si lahve a panáka)* To vidím. Vy jste toho člověka znal? Slečna Kingsleyová tvrdí, že neví, kdo to je. Vy byste si náhodou nevzpomněl?
- M: Náhodou? *(dívá se na fotku mrtvolý, kterou mu De Soto dal)* Copak jste u něj nenašli žádné doklady?
- D: Našli. Dokonce dvoje. Ještě čerstvý. Padělek.
- M: A nějaký další věci u sebe neměl?
- D: Samý tretky. Cigarety, zapalovač s vlastníma otiskama a tuhle hromadu papírků od bonbónů. Tady, prosím. *(položí mu balíček od bonbonů, kde je plno papírků, na stůl)*
- M: Takže vy nevíte vůbec nic a já mám makat za vás.
- D: Však já na něco přijdu, Marlowe. Nemějte strach. *(má se k odchodu)*

- K: Děkuju, detektive, že jste mě dovezl.
- D: Za málo, slečno. Kdybyste si vy nebo náhodou tady pan Marlow na něco vzpomněli, dejte mi vědět. A včas! Pa! *(odejde)*
- (chvilí oba mlčí)*
- M: Takže tys mu neřekla, kdo to je?
- K: Mohlo by to ohrozit celý projekt „Marlow“.
- M: Seš ale drsná holka! Bolelo to moc?
- K: Dalo se to vydržet. A co ty?
- M: Byl jsem u Marriota. Je to svině. Ten chlap by nebyl rovnej, ani kdyby vyrůstal u tyčky na rajčata. Ale o pianistovi nevěděl nic. Ani ta jeho hydra.
- K: Sakra! Musíme na něco přijít dřív, než se v tom De Soto začne hrabat. Je sice blbej jako tři blbci na pozemkách, ale i blbci může něco spadnout do klína.
- M: Typickej fízl, spousta papírků a v hlavě kulový. *(chce vyhodit sáček s papírký, ale rozsype ho)* K čemu jim to je? Na jednom má dokonce napsáno: Marlow je čistej. Bezva. *(sbírá papírký a chce je vyhodit)* Počkej, co to tady je? *(najde navštívenku)* To se podívejme. Sám mistr Ghama.
- K: Fakír?
- M: *(čte z navštívenky)* „Opatrovník ducha“! Moment, tady něco nehraje. Marriotová za fakírem jezdila, to víme. Co tam ale dělal pan Marlow?
- K: Ty seš Marlow.
- M: Hergot, já vim, tak jak mu mám říkat? Marlow senior? ExMarlow?
- K: *(ironicky)* ExMarlow je dobrý.
- M: Fajn, tak co pan ExMarlow dělal u fakíra?
- K: Na to on nikdy nebyl. Nedovedu si ho představit, jak si jde vyvěštit budoucnost.
- M: Tak se mi zdá, že mi Velma neřekla úplně všechno. Rád bych se jí na pár věcí ještě přeptal. *(sykne bolestí)* Ale až ráno. Daš si se mnou ještě před spaním panáka? Ale rychlýho, protože za deset vteřin usnu...
- K: Já musím do redakce. Vysvětlit šéfovi, kde jsem celý den byla...
- M: OK. *(nalije si sám pořádného panáka)*
- K: Tak zítra, ozvi se, až něco zjistíš.

M: To si piš! (*K odchází, chtěla by ho políbit, ale neudělá to*)

(*M dopije panáka a zamyslí se*)

XVI. ZMIZELA

u Šefovy manželky

(*Marlow je u Ž, ale ta není doma, otevře mu její služka*)

S: Dobré ráno, pane Marlowe. Jestli jdete za paní, tak vás musím zklamat.

M: Na tomhle ránu je dobrý akorát, že neplivu krev, Gladis, jinak nic. Běžte ji vzbudit, dospat se může jindy. Dost to spěchá.

S: Madam není doma, ale vy se můžete zdržet.

M: Ale copak? Milostivá se dala na jogging. Jestli mi řeknete, že si šla protáhnout šunky po Beverly Hills, tak se dám k vegetariánům.

S: Odjela. A mám nakázáno, že nesmím nikomu povědět kam! Leda by vám bylo hodně vedro a měl byste chut' na drink a pozdější kávu v peřinách.

M: Uuuh. A kdy odjela?

S: Bude to asi hodina.

M: Gladis, konec her. Je to důležité. Musím vědět víc o jednom pánovi.

S: Jediný pán, o kterém se s vámi hodlám rozpovídat, jste vy sám. Mám v ústech mnoho přídatných jmen. O madam a jejích mužích jsem však diskretní.

M: Počkejte. Nezajímá mě pianista. Jejich sexuální život mě výrazně nezajímá.

S: (*překvapená, že o tom M ví*) Nevím, o čem mluvíte...

M: Říká vám něco jméno Hanuta Ghama?

S: Ne, toho neznám. (*je očividně rozrušená*)

M: Gladis, vaše paní za ním dost často jezdila, platila mu dost velké peníze za jeho sezení a nedá se říct, že by šetrila menšími dárky.

S: (*prokecne se*) Menšími? (*zaráží se*)

M: Ale. Sladká pusinka si vyšla na špacír? Co mu vozila? Rychle.

S: No tak jo. Vázy, obrazy... šperky. Ten chlap se mi ani za mák nelíbí. Je to podvodník.

M: Jak to víte?

S: Mám šestý smysl. Pojd'te ho hlouběji prozkoumat.

M: Věřte, že bych rád, ale jsem v rozběhu a neumím se zastavit.

Kouř ti stoupá do očí zpívá služka

S: Asi mám prostě na chlapy pech. S váma je vždycky potíž. Ten můj poslední byl řidič. Bídák. Celý večery dělal, jak pracuje, a později jsem zjistila, že pracuje jinde. To se vám vůbec nelíbím?

M: Ale ano, jste fešná jako vánoční stromeček, rád si s váma někdy sednu na kafičko a indiánka, ale teď zpátky k Fakírovi.

S: Řekla jsem jí, co si myslím, vo těch jeho hodinách a vůbec vo těch dárečcích, co mu paní vozí. Ještě jednou něco takovýho vypustíš z tý drzý držky, řekla, vyrazím tě na minutu a ještě se postarám, aby sis už neškrtila.

M: Vždycky byla takhle vostrá?

S: Právě že ne. Jenom když jsme se bavili o mistrovi. To už by si nechala kritizovat své amanty. Třeba ten předminulej měl na zadku takovou malou bradavici a...

M: Takže trochu do průvanu.

S: Sakra, to jo, ale s tím pianistou to bylo jiný. To nebyl jenom milenec na pondělní večery. Vona ho fakt milovala.

M: Co se služebná všechno nedomákne...

S: Komorná! My jsme s paní mluvily skoro o všem. Tak co, nedáte si ze mě aspoň šlehačku?

M: Jindy, šlehačko! Pianista.

S: Myslím, že spolu chtěli utýct.

M: *(Marlow vyvalí oči, tohle nevěděl)* A podívejme, co se děje na dvorku?

S: To už bylo domluvený. Paní mi říkala, že jen co pan Peters sežene falešný doklady, zamává manželovi šátečkem zapomnění. Poslala tada pianistu pro ty papíry a začala balit. Jenže dneska ráno se v novinách dověděla tu smutnou novinu. On byl pan Peters fakt fajn chlap. Měla jsem ho ráda, vždycky mi dal bonbón. *(natahuje)*

M: Uklidněte se, Gladis. Jaký měli další plány?

S: Za pár měsíců, až se všechno uklidní, dostanu zprávu, a můžu za nima přijet. Že prej můžu dělat komornou i v jejím novým životě, to říkala... *(rozpláče se)*

M: A co ten nekrolog. Jak reagovala?

S: Byla celá bez sebe. Že prej se musí jet rychle uklidnit. *(zase pláče)*

- M: KAM???
- S: No přece ke Ghamovi. Jen ten ji může harmonizovat...
- M: Harmonizovat.
- S: Jo, asi tak.
- M: Takže, je u fakíra?
- S: Jo, touhle dobou už ji asi harmonizuje...
- M: Moment, Gladis, ještě. Věděl Ghama, že paní Marriotová chce s pianistou utýct?
- S: Říkala mu všechno! On jí to prej nejdřív rozmlouval, ale pak jim začal pomáhat. Ty falešný papíry pro ně zařizoval on!
- M: Cože?
- S: Vždycky jsem říkala, že je to gauner.
- M: Panebože, Gladis... Rychle. Kde máte telefon?
- S: Tady.
- M: *(vytáhč číslo)* Redakci Pasadena Courier 6250. *(pauza, než ho spojovatelka spojí)* Katty Kingsleyovou, prosím. Cože? A kdy se vrátí? Hmmm. Tak jí prosím vyříd'te, at' okamžitě jede k fakírovi. Ona už bude vědět. Co? Marlow. *(rychle zavěsí)* Děkuju, Gladis. Doufám, že ještě počkáte...
- S: Na co?
- M: Na šlehačkovou bitvu. Připravte jahody. Ozvu se.

Fakír (F. Sojík/V. E. Fořt) zpívá S plus mužský sbor

XVII. ROZUZLENÍ

u Fakíra

(na scéně vidíme F a A, jak táhnou velký kufr. Je tam zavražděná Ž, ale to ještě diváci nevidí.)

- F: Honem, at' je u Marlowa co nejdřív. A jako svědomití občané musíme včas upozornit policii. Škoda, teď se budu muset poohlédnout po jiné zásobárně. Začněte balit, slečno Liová. Myslím, že se na pár týdnů pojedeme podívat do naší pravlasti. Nemusím vám jistě připomínat, že nemáme času na zbyť.
- A: Jistě, mistře. *(odchází balit, zatímco F dokončuje balíček s mrtvolou Ž)*
- M: *(vpadne postraními dveřmi)* Copak, kouzelníku, pakujeme?

- F: Co tady, k sakru... ?
- M: To je překvápko že, MISTŘE?
- F: Musím přiznat, že jste mne poněkud zaskočil svým příchodem. Bohužel nemám čas na rozhovor. Objednejte se prosím u slečny Liové a teď laskavě opusťte moji kancelář. Slečno...
- M: Kde je paní Marriotová?
- F: Je mi líto, ale nemám tušení. Paní Marriotovou jsem již dlouho neviděl.
- M: Jela sem k tobě. Služka říkala, že měla naspěch. Venku stojí její auto. Kde je?!
- A: *(v tom okamžiku se přikrade Liová a Marlowa zneškodní)*
- F: Děkuji, slečno Liová, právě včas. *(F a A svazují Marlowa)*
- M: *(Marlow je svázaný)*
- F: Bohužel, Marlowe. Teď už Velmě Marriotové nepomůžete. Skončíte stejně jako Velma a ten její povedený amant.
- A: *(dokončuje balení)*
- F: Jste opravdu rychlý, Marlowe. Kdybyste přijel o trošku později, už byste mě, Nancy ani paní Marriotovou nezastihl. Ale zachránil byste si svůj mrzký život. Takhle se dozvíte pravdu, ale odnesete si ji s sebou hrobu.
- A: Promiňte pane, ale měli bychom vyrazit.
- F Nebylo smrti, nesmrtelnosti v onen čas,
nebylo stopy po noci a dni...
Dokud se panička nezačala tahat se svým pianistou, vycházelo mi to docela dobře. Nebylo složité omotat si milostivou kolem prstu a obstarat si tak bezedný zdroj, který nikdy nevyschne. Panička udělá, co chci, donese, co potřebuji, a řekne mi, co chci vědět. Ale to bylo právě vono. Když se mi svěřila, že s ním chce utéct od manžela, docvaklo mi, že studánka je v ohrožení. Tak jsem zlikvidoval pianistu a chystal jsem se využívat ji dál. A kdybyste se do toho nezačal plést vy...
- M: ...dál by tak pokračovalo.
- F: Nicméně, paní Marriotová by žila. Jenže vy jste začal čmuchar.
- M: Tak jste Velmu taky zabil.
- F: Nedala si to vysvětlit. Mohla by ohrozit moji... praxi.
- M: Ty bestie. Proradnej hajzle!

- F: Ale, no no. Dost těch urážek. Copak je špatné dávat lidem útěchu a naději?
- M: A nechat je za to pěkně cálovat.
- F: Pane Marlowe, v dnešní napjaté době si lidé rádi trošičku připlatí, aby měli duševní klid. Za nadstandard se platí! Nic není zadarmo.
- M: Však počkej, až tě dostanu. Dají ti nadstandardní elektrický křeslo. Daj ti pod zadek polštářek, aby ses mohl pohodlně uškvařit, zmetku.
- F: Až po vás, pane Marlowe. Jen pro vaši informaci. Tělo paní Marriotové bude přesně za 55 minut nalezeno u vás v kanceláři policíí, která dostane anonymní telefonickou zprávu. Vedle jejího těla bude ležet ještě jedno tělo, totiž vaše. A zatímco vy budete v jedné ruce svírat provaz, kterým byla milostivá paní uškrcena, v druhé ruce budete držet pistoli, kterou jste se chvíli po vraždě zastřelil. Kolem samozřejmě spousta důkazů o vašem tajném vztahu a její choulostivé fotografie s jinými muži, z kterých bude patrné, že jste vraždil ze žárlivosti. Takový malý Othello. Bílý!
- M: Máš smysl pro drama...
- F: A zatímco vy budete souzen in memoriam za vraždu prvního stupně, já už budu na lodi směrem poloostrov přední Indie. To pro případ, kdyby náhodou někdo přeci jenom začal ověřovat. Ale teď už mě omluvte a popřejte si dobrou noc. Sbohem pane Marlowe, nemůžu zrovna říci, že jsem vás rád poznal.
- M: Nápodobně, JAGO.
- A: *(přichází, chce Marlowa uspat chloroformem, začínou se prát)*
- (ve chvíli, kdy už brozí nejhorší, vběhne Katty a začne mela. Bitka, Marlow se částečně vysvobodí, pere se s Fakírem s A)*
- F: Máte výdrž, pane Marlowe.
- M: Já tě dostanu!
- (přestřelka – asi ztvárněná tanečně – dopadne tak, že F nakonec sám zabije A, aby se zachránil. Nešťastnou náhodou je zraněna i K. To Marlowa zadrží. Nepronásleduje F a venuje se Katty)*
- F: Sbohem, břídile!
- M: Já si tě najdu.
- F: Budu se těšit!
- K: Nech mě tady, běž za ním.
- M: Ne, nenechám. Potřebuješ pomoct. Kdybys nepřišla, tak už okusuju mrkev zesпода.
- K: Přece tomu hajzlovi nedáme pokoj. Škoda, že už s tím detektivováním chceš seknout. Dost ti to jde. Teda až na maličkosti. Co teď budeš dělat?

M: Teď použiju jeho fintu. Zavolám policajty a do té doby se vypaříme. *(jde k telefonu, vytáčí)*
Tady John Dalmas, chci oznámit podezřelé chování u svého souseda Hanuty Ghamy,
Loma Vista Drive 1352, myslím, že tam došlo k vraždě. Děkuji. *(zavěsí)*

XVIII. ROZHODNUTÍ

u Fakíra

K: *(zasměje se, bolí jí rána)* Au. A co teď?

M: Nejprv tě musím ošetřit. A pak...

K: ... pak se budeš dál věnovat..., vždyť ani nevíš, cos dělal předtím. Zřejmě chlastal a běhal za ženskejma.

M: ...pak....

K: Když už nechceš být Marlow...

M: ... půjdu za tím hajzlem a nedám mu pokoj, dokud ho nedostanu. Najdu si ho třeba na konci světa, anebo v té jeho Indii.

K: A co Marlow? Policajti budou mít hodně otázek.

M: Nedá se nic dělat, milá zlatá, stará písnička se bude muset zopakovat.

Náš děst

K: Co?

M: Zkrátka budeš muset najít nějakýho dalšího lůzra, kterej mě bude chvilku zastupovat.
Teda mě... Marlowa. Ale nejdřív se musíš dát do kupy.

K: Jak myslíš. Teď už ale pohyb, rychle odsud. Poldové můžou někdy pomáhat a chránit rychleji, než si všichni myslíme.

M: Pojď, já ti pomůžu... *(pomáhá Katty odejít)*

KONEC SCÉNY

XIX. DALŠÍ MARLOW

v zapadlém bistro

K je v baru s nějakým chlápkem. On je už úplně opilý. Nakonec usne. K s ním může lehce koketovat, je nervózní, že pořád nechce usnout. Nasype mu znovu do pití nějaký prášek. N usíná. V tom okamžiku přichází M a vlečnou N ven.

K: Konečně. Musela jsem toho do něj narvat, už jsem si myslela že to na něj nefunguje... Tys nebyl tak drahej.

M: Milá. Díky.

K: Aspoň ho to pořádně vygumuje a lehce uvěří.

M: *(hořce obličejem okomentuje, že jej to taky dost vygumovalo)* Máš všechno?

K: Neměj péči, nedělám to poprvé.

Položí N na ulici, je to stejná ulice jako na začátku, chystají všechny propriety, které potřebují ke pravé iluzi. K je smutná.

K: Škoda, už jsem si na tebe začala zvykat.

M: Musí to bejt těžký, každej tejdenn se adaptovat na novýho Marlowa.

K: Nech toho! Tys byl výjimečný.

M: *(zasměje se)* A můžeš mi prozradit, jak se doopravdy jmenuju?

K: Vážně nevím, prostě ses mi líbil, tak jsem si tě vybrala.

M: To je od tebe moc hezký. Ale kdo jsem?

K: To je jedno, teď už jsi přece Marlow. Pro mě budeš vždycky Marlow.

M: A co tenhle?

K: Uvidíme, jak bude dobrej. Buď ho zašijou, nebo nám třeba k něčemu bude, kdo ví...

M: Už přichází k sobě.

K: Vrat' se brzo. A dávej na sebe pozor!

M: A já tak nesnáším kari.

K: *(vlepi mu pusou a uteče pryč)*

M: Haló! Je vám něco? Vstávejte!

(N vstává, je celý zbitý, neví kde je, kdo je, jak se jmenuje...)

N: Co tady dělám?

M: No zaplat' pánbů. Jste v pořádku?

N: Já, já, já nevím. Kde jsem se tady vzal?

M: Proboha, musel jste se pořádně uhodit! Vrhla se na vás banda hromotluků, dali vám pěkně do těla. Sesul jste se na zem, málem to vypadalo, že je po vás! To bude fajn boule.

(N se probírá, vytahuje z kapsy láhev whisky)

M: Kam vás odvézt? Můj vůz stojí o ulici vedle.

N: Auuu...

M: Musel jste tou ranou ztratit paměť? Zkuste si vzpomenout!

K: *(přibíhá)* Phile! Co se ti stalo? Hledám tě od včerejšího večera! *(Mezi K a M je jasné nonverbální jiskření. K by tobo tolik chtěla říci M, ale už to nejde)*

M: Vidím, že o Vás má kdo postarat.

K: Ano, děkuji vám, já už panu Marlowovi poskytnu první pomoc.

Ch: To mu docela závidím... Tak naschle, pane MARLOWE!

(dialog pokračuje, ale my už ho neslyšíme, hudba postupně přehluší veškeré herecké snažení)

Závěrečný song Klobouk ve křoví postupně všichni zpívají

a konečně

KONEC

Jen já vím - Eva

>

> **Otloukej se pišťaličko - Kristián a Kuba a Silvia**

>

> **Bouřlivé počasí - Petra**

>

> **Já a půlměsíc - Aleš a Sbor**

>

> **Vzpomínky mi zůstanou - Jozef a Veronika**

>

> **Smutná neděle - Martin a Jozef**

>

> **Noc a den - ženy**

>

> **Duben, první duben - Tomáš**

>

> **Slunce, já tě mám rád - Silvia a Jozef**

>

> **Kouř ti stoupá do očí - Jitka**

>

> **Fakír - Jitka a muži**

>

> **Náš déšť - Eva**

>

> **Klobouk ve křoví - všichni**